

[Anna Westergaard.]

hospitaler i Aalborg og Glostrup, ombygning og modernisering af sindssygehospitaler i Viborg, oprettelse af en børnepsykiatrisk afdeling ved sindssygehospitaler i Aarhus og endelig opførelse af plejehjem for sindssyge i Ballerup og i Viborg, hvilket fra vor side betragtes som en god begyndelse på en gennemgribende reorganisation af hele vort sindssygevæsen, en sanering, der sandelig ikke kommer for tidligt.

Etableringen af flere plejehjem i forbindelse med de egentlige sindssygehospitaler til aflastning af disse vil gøre det muligt at hjælpe selve hospitalerne. Herved bliver der mulighed for en mere intensiv og individuel behandling af de patienter, der har sådan behandling behov, idet plejhjemmene i høj grad kan aftage kroniske patienter, der nu i for stort antal belaster de egentlige sindssygehospitaler. Det er derfor utvivlsomt en god tanke fremtidig at udnytte plejhjemsinstitutionen mere, også fordi det kan forudses, at antallet af gamle patienter vil være voksende, og fordi plejhjemsbyggeriet mange steder vil være den hurtigste vej til afhjælpning af de forhåndenværende meget alvorlige mangler.

Jeg må måske indskyde den bemærkning, at jeg går ud fra, at det er en forudsætning, at disse plejehjem drives i forbindelse med og under ansvar af hospitalerne.

Det bliver store beløb, det her vil dreje sig om, men det er til gengæld også store problemer, der føres nærmere mod en virkelig forsvarlig løsning, og de store udgifter vil også efter sagens natur og efter de i sagen foreliggende oplysninger fordele sig over en årrække.

Der er ingen grund til på sagens nuværende stade, efter den indgående behandling, folketingets udvalg har givet sagen, at gå nærmere i detaljer med hensyn til det foreliggende lovforslags indhold, men det er en stor opgave, der her kommer sin løsning nærmere, og det haster med de forbedringer, som lovforslaget indebærer.

Mit parti anbefaler med glæde lovforslaget til hurtig gennemførelse også i dette høje ting.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg takker de ærede ordførere for den tilslutning, de har givet lovforslaget. Jeg har forstået, at der i dette høje ting — ligesom i folketinget — længe har været en fø-

lelse af, at der her lå et problem uløst hen, et problem, som måtte tages op, og som praktisk taget — uanset de vilkår såmfundet har at leve under — måtte finde en holdbar løsning. Jeg har haft den samme opfattelse, og jeg har ved nedsættelse af kommissionen i 1952 og ved lovforslagets fremsættelse og behandling prøvet at medvirke til en løsning af problemet. Jeg er glad for, at jeg dermed har ramt en stemning, som fandtes hos alle, og det er vel først og fremmest en sådan indstilling jeg kan takke for, at sagen trods lokale vanskeligheder har fået en så let gang gennem rigsdagen, som tilfældet har været, for det drejer sig nemlig om meget betydelige anlægsudgifter.

Det ærede medlem hr. Johs. Larsen (Tune) pegede på beløbet 80 mill. kr. Det er, såvidt jeg kan se, kun for det, vi her beskæftiger os med; der vil utvivlsomt følge mere efter. I direktoratet for statens sindssygehospitaler har man en fornemmelse af, at det, når det samlede program til sin tid er fremlagt og godkendt gennem vedtagelser i rigsdagen, vil dreje sig om en størrelsesorden på 150 mill. kr. Jeg vil derfor, når der er spurgt om det tempo, i hvilket dette projekt kan realiseres, sige, at jeg for mit vedkommende regner med, at det må kunne realiseres indenfor en 10-årig periode med en årlig investering på ca. 15 mill. kr.

Dermed har jeg også sagt, at selvom vi er enige om at skulle begynde med Brønderslev, behøver vi ikke at afvente Brønderslevs færdiggørelse, før vi tør begynde et byggeforetagende efter denne plan andetsteds i landet. Hvis jeg skulle give udtryk for min opfattelse af prioritetsfølgen, som naturligvis kan ændres af en af de skiftende ministre, som indenfor denne 10-årige periode kommer til at administrere dette område, vil jeg sige, at først er der indfrielsen af løftet til Brønderslev, ikke blot fordi Brønderslev i 1947 fik en placering, som gjorde det rimeligt, at byen og landsdelen ventede, at der skulle ske noget i Brønderslev, men også fordi Brønderslev under hensyn til patientantallet i Nordjylland må anses for berettiget til at få opførelsen af et sindssygehospital igangsat først.

Dernæst kunne jeg tænke mig, at vi måtte løse problemet for børnene ved at søge den børnepsykiatriske afdeling i Aarhus opført. Man vil kunne se, at ingen af disse byggeproblemer er problemer, som indenfor 1 år vil kunne nå at beslaglægge en